

Burgeroorlog

Johan van de Velde

Inkijkexemplaar

Burgeroorlog

Johan van de Velde

Eerste druk 2022
Copyright © Johan van de Velde

Omslag vormgeving ProBeeld | Ambilicious
omslagfoto Ton de Koning

Binnenwerk vormgeving Ambilicious Studio
Redactie Inanna van den Berg | Ambilicious
Copyright © 2022 Ambilicious, Breda

ISBN 978-94-93275-53-9 | NUR 301, 342
www.ambilicious.nl

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, microfilm, of op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Burgeroorlog

Ambilicious Breda | Kalmthout

Voorwoord

Johan schetst een realistisch beeld hoe het anders had kunnen lopen, zonder de kern van de Nederlandse geschiedenis en haar charme teniet te doen. Het is het kwartje dat in zijn hoofd de andere kant opgevallen is.

Een gedegen onderzoek ging vooraf zodat de ons bekende feiten waarheidsgetrouw weergegeven konden blijven worden. De draai die Johan eraan heeft gegeven zet je tot nadenken: Wat als het echt was gebeurd? Of tussentijds het kwartje nog een keer gedraaid was? Zouden België en Nederland één geweest zijn? Of zou Vlaanderen het Frans-talige deel afgestoten hebben?

We kijken naar een woelige geschiedenis door de ogen van een gezin dat aan de rand van het Hollandsch Diep woont. We voelen de kracht en pijn van twee religies en proeven aan onvoorwaardelijke liefde.

Inanna

1891 - 1900

Klaas van Rhijn

Een koets stopte voor de herberg aan het Hollandsch Diep. Een keurig gekleed echtpaar met twee kinderen stapte uit.

‘Welkom in Willemsdorp,’ zei Cornelis tegen de koning en zijn gezin.

‘Hartelijk dank, we zijn net te laat voor de veerboot en ik vraag me af hoe laat de volgende vertrekt.’

‘De volgende boot komt pas over een paar uur, majesteit.’

‘We hebben geen haast, het zou alleen prettig zijn als we hier iets kunnen eten en drinken. We zijn op weg naar Breda.’

‘Dat treft, dit is de beste plek om te eten in Willemsdorp.’

Constantijn keek om zich heen. ‘Ik zie dat de concurrentie moordend is.’

Vanaf de plek waar de koning stond waren slechts drie boerderijen te zien en met een glimlach gebaarde Cornelis dat het koninklijk gezin naar binnen mocht gaan.

De koningin stapte direct op Ida af. Voordat Ida het doorhad, had zij de jonge Klaas in haar handen.

‘Hoe oud is uw zoontje?’

‘Ruim zeven maanden, majesteit.’

‘Net zo lang als ik koning ben,’ merkte Constantijn op.

‘Klaas is geboren op de dag van uw kroning.’

‘Dat is opmerkelijk, net als zijn ogen, ik zou bijna zeggen koningsblauw.’

‘Het is een opvallende kleur,’ beaamde Ida. ‘Het is alleen de vraag wat hij met zijn ogen gaat zien.’

‘De wereld. Hoe groot deze is, hangt van hemzelf af. We leven in een moderne tijd.’

‘In uw geval heeft het lot een grote rol gespeeld. U bent vast geen koning geworden omdat u dit zo graag wilde.’

Constantijn keek haar verbaasd aan. Nadat hij zich de eerste maanden verdiept had in het koningschap, besloot hij om een rondreis door het land te maken. Zijn vertrouweling Rudolph had de reis uitgestippeld en afspraken met burgers

gemaakt. Constantijn doorzag dat iedereen hem naar de mond praatte en niemand had recht in zijn gezicht durven zeggen wat ze echt vonden, zelfs niet als hij hier nadrukkelijk om vroeg.

‘Uw reactie bevalt me zeer. Zou je samen met je man ons gezelschap willen houden tijdens het wachten?’

‘Ik zal zorgen voor enkele versnaperingen, mijn man kan vast aanschuiven, ik volg zo snel mogelijk.’

Cornelis wees een tafel aan met uitzicht op het water.

‘Een gevaarlijk water,’ zei Constantijn tegen zijn vrouw. Ze keek hem niet begrijpend aan.

‘In 1711 is Johan Willem Friso, een van mijn directe voorvaderen, in dit water verdronken. Water is altijd gevaarlijk, zeker hier, het is een grote vlakte en als de wind opsteekt is van alles mogelijk.’

‘Vreemd eigenlijk,’ zei koningin Martha. ‘Het ziet er vandaag lieflijk uit. Het liefst zou ik een duik nemen.’

‘Dat is geen enkel probleem hoor,’ zei Ida, die de tafel volzette met lekkernijen. ‘Volgens mij heeft u mijn maat, ik heb zwemkleding liggen.’

Martha straalde en keek haar man aan. Constantijn knikte.

‘Is het mogelijk dat we hier overnachten? Dan hoeft mijn vrouw zich niet te haasten.’ Hij keek opzij en zag zijn zoons onrustig worden. ‘De prinsjes willen ook wel het water in. Heeft u voor hen wellicht kleding?’

‘Nog niet, het is zo geregeld,’ antwoordde Ida. ‘Over een half uur kunnen ze in het water zijn.’

Ze liep weg en Constantijn lachte zo hard dat de ruimte galmde. ‘Wat een vrouw,’ riep hij uit.

‘Dat klopt, majesteit, een vrouw naar mijn hart.’

‘Dat mag ik hopen. Ik ga nu eerst wat eten, het ziet er heerlijk uit.’

Tijdens het eten ontdekte Constantijn dat hij in Cornelis een prettige en bijzondere gesprekspartner had gevonden. Tussen de regels door hoorde de koning opmerkingen over zaken waarvan Cornelis niets kon weten. Hij raakte geïntrigeerd, maar liet het vooralsnog rusten.

Gelukkig voor de prinsjes kwam Ida terug en haalde ze Martha en de prinsen bij de twee mannen vandaan. Nog geen kwartier later liepen ze in badkleding naar het water.

‘Zeg Cornelis,’ zei Constantijn zodra ze buiten gehoorsafstand waren, ‘wat weet jij allemaal?’

‘Niet veel, majesteit, soms net iets meer.’

‘Iets meer dan wie?’

‘De rest van de mensen. Ik voel, zie en combineer zaken. Soms is dat prettig, vaak niet.’

‘Je kunt de toekomst voorspellen?’

‘Nee, dat kan alleen God, ik kan de toekomst aanvoelen. Ook weet ik een en ander over het verleden.’

‘Aanvoelen, dat klinkt vaag.’

‘Dat is het ook. Zelf kan ik het waarom niet verklaren. Ik weet dat de eerste jaren van uw koningschap goed en vrijwel geruisloos voorbijgaan, dan gebeurt er iets. Ik weet niet wat, wel dat het uw keuze is. Hierdoor verandert alles, eerst deels ten goede, uiteindelijk ten kwade. Tijdens uw bewind valt het allemaal nog mee, uw zoon zal al het kwaad in de ogen moeten kijken.’

‘Dat is al een stuk minder vaag. Als ik ervoor kies dit niet te doen?’

‘Dat is geen optie, majesteit. Helaas zou ik bijna zeggen, wat ik voel gebeurt.’

‘Het is voorbestemd?’

‘Het is voorbestemd.’

‘Heb je dan een glas wijn voor me?’

‘Ik heb goede wijnen in de kelder staan. Ik zal een mooie uitzoeken.’

Cornelis schonk twee glazen in.

‘Ik wil u nog een ding zeggen, majesteit. U zult twee belangrijke keuzes maken in uw leven, ze hebben met elkaar te maken. Zorg ervoor dat ze in de tijd ver uit elkaar liggen.’

De koning schrok, nam een slok wijn en staarde over het water in de richting van Brabant.